

saaledes, at de ligefrem skulde udbetales til Is-
lænderne i Penge eller Pengeeffecter. Jeg
troer, at her er atter et nyt Vidnesbyrd om,
at denne Sag ingenlunde er saaledes moden
paa Island, ingenlunde er saaledes tagen fra
Islandernes Side, at det er dem, som synes at
skulle have den væsentlige Interesse i, at For-
holdet blev ordnet, og som derfor drive paa.
Jeg skal ikke undlade at udtale, at det virkelig
forekommer mig, at Regjeringen nu havde fuld
Opfordring til at tage Sagen saaledes, at den
havde sagt: Nu maa den hvile foreløbig. Men
ikke desto mindre siger jeg, at Regjeringen endnu
kunde have gjort det Skridt, som den har
gjort — komme til Rigsdagen — og have
sagt: det var dog muligt, at det kunde gaae,
naar vi, istedetfor som sidste Gang at love Is-
lænderne at ville virke paa Rigsdagen for, at
de fik 37,500 Rd. fast og 12,500 Rd. mid-
lertidig, kunde komme med — ikke som No-
get, der stod wiist hen, men som Noget, Rigs-
dagen var gaaet ind paa — altsaa som en
afgjort Sag, at man vilde give 37,500 Rd.
for bestandig og 12,500 Rd. midlertidig. Det
kunde endda, forekommer det mig, have været forsva-
ret. Men saaledes er Regjeringen ikke kommen til os
Regjeringen har atter givet efter, uden dog
at give fuldstændig efter. Den er kommen
med Forslag om at give 60,000 Rd., ikke
saaledes, at de skulle betales i Contanter, men
saaledes, at de 50,000 Rd. skulle være fast
og de 10,000 Rd. midlertidig. Jeg maa til-
staae, at det forekommer mig, at denne Sags
historiske Gang er et Beviis paa, hvorledes
en Sag ikke skal tages. Jeg har ikke tidli-
gere, ikke engang ved 2den Behandling, ud-
talt mig derom; thi saalænge jeg ikke ansaae
det for nødvendigt, troede jeg ikke, det var
værdt at røre ved det, men idag er jeg ved
Forholdenes Udvikling tvungen til at udtale,
at det staaer klart for mig, at den Maade,
Sagen er bleven tagen paa af Regjeringen,
viser, hvorledes en Sag ikke maa tages. En
Sag maa tages saaledes, — og det er det,
som jeg som Fleertallets Ordfører har opfor-
dret Thinget til ved 2den Behandling, og
som jeg nu igjen ved 3die Behandling op-
fordrer til — at man overveier, hvad der er
billigt og retfærdigt og saa holder fast derved,

og den Part, der ikke vil gaae ind derpaa,
maa finde sig i at tage Skade for Hjemgjæld
og at bære Skylden for, at Sagen ikke kom-
mer i Orden.

Den 2den Betragtning, som har maattet
føre Udvalgets Fleertal til ikke at kunne gaae
ind paa Forslaget, saaledes som det nu fore-
ligger, og som det er foreslaet af Regjerin-
gen, er ganske naturlig den almindelige Be-
tragtning af, hvilket Forhold der, hvis denne
Lov gaaer igjennem, vil udvikle sig mellem
Danmarks Skatteydere og Islands Skatteydere,
hvorledes Forholdet vil blive mellem Dan-
marks Finantsvæsen og Islands Finantsvæsen.
Jeg yttrede nylig, at det Forslag, som i sin
Tid var kommet frem, om at Island skulde
give til de almindelige Statsformødenheder
20,000 Rd. aarlig, i Virkeligheden var det
Samme som, at hver Isælnder kun skulde give
 $\frac{1}{40}$ af, hvad hver Mand herneede giver. Jeg
skal, mine Herrer, bevise Dem det. Naar vi
ville tage Statsregnskabet for det sidste Aar
— for 1867—68 — for os, ville vi finde,
at Udgifterne paa dette ere omtrent 23,000,000
Rd. Af disse 23,000,000 Rd. ere omtrent
3 $\frac{1}{2}$ Million anvendte til saadanne Udgifter,
som svare til dem, der skulle afholdes af Is-
lands særlige Finantser. De 19 $\frac{1}{2}$ Million
Rd. ere derimod anvendte til saadanne Ud-
gifter, som svare til det, der skal vedblive at
være fælles for Danmark og Island. Nu er
Forholdet ved sidste Folketælling mellem Be-
folkningen herneede i Danmark og Befolkning-
en paa Island saaledes, at der dengang var
1,600,000 Mennesker herneede og deroppe
67,000, eller med andre Ord saaledes, at
den islandske Befolkning var $\frac{1}{24}$ af den
danske Befolkning. Med andre Ord, naar
Island i Forhold til sin Befolkning skulde
give ligesaa Meget, som vi Andre give her
— 19 $\frac{1}{2}$ Million Rd. — til de alminde-
lige Statsudgifter, skulde Island give 800,000
Rd. aarlig. Naar vi altsaa sætte 20,000
Rd. som et rimeligt Bidrag, er det med an-

Rettelser.

Sp. 2197 Lin. 5 f. n.: „15,000 Rd.“ læs:
„25,000 Rd.“.